

skaffe Hjulsættene frem i rimelig Tid, og det er en Vanskelighed, som vel desværre ikke foreløbig lader sig overvinde. Imidlertid sættes al Kraft ind paa dog at bygge Vognene og føre dem saa langt som muligt frem til Færdiggørelse. Jeg skal med Hensyn til en yderligere Anskaffelse af Materiel henvise til Finanslovforslaget; i dets Anmærkninger, Sp. 593 og 594, findes en Redegørelse for, hvad der i det kommende Finansaar tænkes anskaffet, det beløber sig til op imod 3 Mill. Kr. Det er i det hele taget Meningen at forcere Anskaffelsen af Vognmateriel saa stærkt, som det er muligt under Hensyn til de Vanskeligheder, der er forbundne dermed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Der er sagtens ingen af de ærede Medlemmer, som venter, at jeg skal inklade mig paa en større pædagogisk Forhandling med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen). Det mener jeg vilde være urigtigt ved anden Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget. Jeg kan sige i al Almindelighed, at jeg kan godt være enig med det ærede Medlem i mange af hans Betragtninger med Hensyn til, hvorledes man skulde have indrettet Retskrivningen i vore Skoler. Imidlertid er den jo ikke indrettet saaledes, som han kunde ønske den — det kan den maaske blive i Fremtiden —, men der er en ganske bestemt Skoleordning ogsaa paa Retskrivningens Omraade, og den er Ministeriet selvfølgelig nødt til at følge. Anledningen til de Forsøg, som nu er gjorte, har i nogen Grad været den Klage, der fra visse Kredse er blevet rejst med Hensyn til Retskrivningen hos Folkeskolens Børn. Man maa huske paa, at det er ikke alene Forfattere og Professorer, som er interesserede i dette Spørgsmaal, og som maaske er saa intelligente Mennesker, at de kan have hver sin Retskrivning og ogsaa have Ret til at have den. Men der er andre Kredse i vort Samfund, som er interesserede i Retskrivningsspørgsmaalet, jeg skal kun nævne hele Forretningsverdenen, den er i nogen Grad interesseret i, at Retskrivningen er paa nogen Maade ensartet, jeg tror ikke, den vilde holde af, at de 3 Professorer, som det ærede Medlem omtalte, kom og skrev hver sin Retskrivning i deres Forretning. Som Forholdene og som Skoleordningen i Øjeblikket er, er det ret nødvendigt, vistnok ogsaa for Lærerne, at man har en vis fastslaaet Retskrivning. Jeg skal dog gøre op-

mærksom paa, at ved Rettelsen af disse Prøver, der er indkommet ude omkring fra Landet, er der netop taget Hensyn til, at vi for mange Ord har forskellig Stave-maade, og Fejl i saa Henseende er ikke blevet regnet saa meget som de andre Fejl. Men, som sagt, der kan være noget i, hvad det ærede Medlem sagde, ogsaa i den Retning, at den Ordning, der har været fulgt, har kunnet give Anledning til, at der kunde ske Fejl. Dog tror jeg — men det vil tage for lang Tid at komme nærmere ind derpaa —, at det ærede Medlem i de Ting, han anførte, er gaaet lidt udenfor, hvad man i Virkeligheden kan gennemføre og forlange gennemført med Hensyn til vor Folkeskoleordning, som den nu en Gang er. Man kunde ikke tage de bedst begavede Børn fra Mellemskolen for at faa et bedre Resultat; man er nødt til at tage de Børn, der faktisk gaar i Folkeskolen. Det ærede Medlem spurgte mig, og det var rettet som et bestemt Spørgsmaal til mig, om jeg vilde foranstalte yderligere Prøver foretagne under Vejledning af virkelig sagkyndige, og det ærede Medlem nævnedes Professor Alfred Lehmann. Jeg tør ikke dømme om, hvorvidt Professor Alfred Lehmann virkelig er sagkyndig; det er maaske Professor Jespersen lige saa godt og mange andre, men en Minister er selvfølgelig nødt til, naar man forsøger paa Grund af Klager, der er indkommet, at foretage saadanne Prøver for at faa nogen Oplysning, at henholde sig til de sagkyndige, han har for Haanden, og disse er naturligvis Ministeriets Konsulenter i Skole-sager. Det er vanskeligt for en Minister at gaa udenom dem. Dersom han gør det, maatte han først og fremmest afsætte disse Konsulenter og antage nye, og det vilde dog i dette Tilfælde neppe være rigtigt.

Til det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), der omtalte en lille Bevilling paa 1,000 Kr. vedrørende Kultusministeriets faste Beløb til Understøttelser, skal jeg sige, at det er meget rigtigt, som det ærede Medlem forudsatte, at disse 1,000 Kr. for en Del er til bestemte Personer. Men jeg siger ogsaa med Villie „for en Del“, idet der bliver noget af dette Beløb tilovers, hvormed man eventuelt vil kunne hjælpe enkelte af de andre paa denne Konto understøttede, som er særlig trængende. En almindelig Forhøjelse af denne Bevilling skal jeg naturligvis være villig til, saafremt Finansudvalget maatte ønske det, inden tredie Behandling at optage Forhandling om, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Kul-